

PRZEGLĄD ZAWARTOŚCI

	Str.
I. Mała rewolucja literacka	8
[Chronologia i terminologia. — Czasopisma literackie. — Programy. — Stosunek do przeszłości zwłaszcza do romantyzmu. — Słowacki, Schopenhauer i Nietzsche. — Ideologie społeczne. — Indywidualizm neoromantyczny. — Tendencje symboliczne. — Bogactwo przejawów nowej sztuki.]	
II. Poszukiwacze absolutu	26
[Kabaret i cyganeria. — Stanisław Przybyszewski i krakowska „Młoda Polska”. — Sprawa „nagiej duszy”. — Autobiologizm i maniera stylowa. — Rapsodie erotyczno-synestezyjne. — Powieści i dramaty. — „Dzieci szatana”: Maria Komornicka, Maria Krzymuska-Iwanowska, Maria Grossek-Korycka, Antoni Szandlerowski, Jan Wroczyński. — „Bankructwo natchnienia”. — Tadeusz Miciński, jego odrębność pisarska. — Liryka. — Zainteresowania religiolologiczne. — Dramaturgia. — Powieści o wtajemniczonych. — Wacław Wolski. — Tadeusz Nalepiński. — Jan Rumbaken. — Jan Hempel. — Romuald Minkiewicz.]	
III. Kazimierz Tetmajer i liryka nastrojowa	52
[Tradycja parnasizmu. — Zenon Przesmycki i „Chimera”. — Antoni Lange, jego prace przekładowe i studia literackie. — Liryka. — Opowiadania. — Dramaty. — Wacław Rolicz-Lieder, jego kariera pisarska, jego niedoceniona twórczość liryczna. — Franciszek H. Nowicki. — Kazimierz Tetmajer — jego sława i stanowisko poety-schyłkowca — piewca przyrody tatrzańskiej — rozległa skala pomysłów i artyzm formy — dramaty i powieści — rapsod Skalnego Podhala. — Lucjan Rydel, liryk i dramaturg. — Maciej Szukiewicz. — Ludwik Szczepański. — Stanisław i Wincenty Brzozowscy. — Edward Leszczyński. — Stanisław Wyrzykowski. — Bogusław Adamowicz. — Franciszek Miranda. — Kazimierz Lewandowski. — Stanisław Barącz. — Józef Jedlicz Kapuściński. — Zdzisław Dębicki. — Edward Słoiński. — Henryk Zbierzchowski. — Zofia Trzesczkowska. — Kazimiera Zawistowska. — Maryla Wolska. — Stanisława Szadurska. — Bronisława Ostrowska. — Maryla Czerkawska. — Franciszka Arnsztajnowa. — Powszechność liryki i jej zwyrodnienie. — Tłumacze: Edward Porębowicz i Władysław Nawrocki.]	
IV. Jan Kasprowicz poeta myśli	89
[Rozkwit liryki wyższej. — Jan Kasprowicz — jego kariera życiowa]	

i literacka — naturalizm młodzieńczy — stosunek do przyrody — motywy z Tatr — *Hymny*, ideologia i struktura — pesymizm i optymizm — *Księga ubogich* — Dramaty — artyzm poety. — Andrzej Niemojewski. — Jerzy Żuławski.]

- V. Leopold Staff i liryka czysta 117
 [Tradycje klasycystyczne i podłoże ich naukowe. — Leopold Staff — przygotowanie naukowe — odrębność wystąpienia — umiłowanie człowieka — odgłosy społeczne — optymizm — eudajmonizm chrześcijański — rodzaj arcyzmu lirycznego — twórczość dramatyczna. — Ludwik M. Staff. — Józef Ruffer. — Ludwik Eminowicz. — Stanisław Maykowski. — Feliks Przysiecki. — Michał C. Bielecki. — Władysław Kościelski. — Aleksander Szczesny. — Bolesław Leśmian — prace młodzieńcze — poszukiwanie własnych środków wyrazu — swoistość liryczna *Łąki* — fantastyka metafizyczna — sztuka słowa.]
- VI. Satyra w wierszu i prozie 144
 [Od liryki do satyry. — Jan Lemański — uliryczniona bajka — obrazki i piosenki satyryczne — artyzm wiersza. — Julian Ejsmond. — Adolf Nowaczyński, jego stosunek do manieri młodopolskiej — dramaty historyczne — dramaty o ludziach pióra — komedie — wielostylowość.]
- VII. Teatr Stanisława Wyspiańskiego 158
 [Teatry polskie czasów neoromantyzmu. — Wyjątkowe znaczenie teatrów w Krakowie. — Stanisław Wyspiański, człowiek i artysta — związki z kulturą Krakowa — stosunek do tradycji romantycznej — pesymizm i jego źródła — pogląd na rolę teatru i dramatu — utwory o tematyce greckiej — dramaty z życia wsi polskiej — udratyzowane podania krakowskie — tragiczne dzieje Nocy Listopadowej — walka z upiorami romantycznymi w życiu zbiorowym i przezwyciężenie kompleksu śmierci — znaczenie Wyspiańskiego.]
- VIII. Dramat naturalistyczno-symboliczny 182
 [Kultura teatralna epoki — recenzenci — stosunek do nowości obcych. — Gabriela Zapolska, temperament i talent — kultura umysłowa i literacka — naturalizm i akcenty sentymentalne — powieści — melodramaty i komedie. — Jan A. Kisielewski, zmarnowany talent. — Tadeusz Rittner, naturalizm i mechaniczne symbole. — Karol H. Rostworowski, naturalizm i alegoria algebraiczna — dramat psychologiczny i tragedia życia codziennego. — Krąg satelitów: Zenon Parvi — Zofia Wójcicka — Wilhelm Feldman — Tadeusz Konczyński — Zygmunt Kawecki — Bolesław Gorczyński — Kazimierz Wroczyński — Stefan Kiedrzyński — Stefan Krzywoszewski — Adam Grzymała Siedlecki — Juliusz German — Marcelina Kulikowska — Jadwiga Marcinkowska.]
- IX. Dramaturgowie klasycyści 206
 [Włodzimierz Perzyński i jego „pańska kulturalność” — nowelista — powieściopisarz — dramaturg — znaczenie jego komedyj. — Wacław Grubiński, przekorny optymizm — nowele i komedie głoszące kult piękna. — Feliks Płażek. — Ludwik H. Morstin. — Wycieczki sceniczne powieściopisarzy.]
- X. Stefan Żeromski i powieść społeczna 219
 [Stanowisko powieści w literaturze okresu — Stefan Żeromski, pasja poznawcza samouka — dziedzictwo ideologii romantycznej — poglądy społeczne — panteizm i magia ziemi — walka z obłudnym konwenan-

- sem etycznym — walka z caratem — krytyczny stosunek do przeszłości szlacheckiej — artyzm — zasięg oddziaływania: Maria J. Wielopolska — Malwina Garfeinowa-Zabojecka — Gustaw Daniłowski — Andrzej Strug, literacki historiograf ruchu socjalistycznego w Polsce — powieści i nowele o bojownikach wolności — stosunek do odzyskanej wolności — wielkie powieści o wojnie i kapitalizmie.]
- XI. Władysław St. Reymont i powieść chłopska 247
[Czynniki rozwoju powieści z życia chłopskiego. — Marian Jasieńczyk. — Władysław St. Reymont, koleje życia — powieść z życia aktorów — powieść o mieście przemysłowym — epos o chłopach — próba powieści historycznej — nowele — charakter wizji artystycznej. — Władysław Orkan i jego dzieło — drobni satelici.]
- XII. Wacław Berent i powieść o świecie sztuki 266
[Powieść o niewydarzonych artystach. — Wacław Berent, temperament człowieka nauki — powieść o niemocy twórczej — walka z przeżytkami romantyzmu — powieść o sztuce średniowiecznej — opowieści biograficzne — artyzm. — Tadeusz Żuk Skarszewski. — Karol Irzykowski i jego walka z pałubizmem. — Antoni St. Mueller.]
- XIII. Powieść stylowa i bezstylowa 283
[Powieść na codzień i jej modele. — Wacław Sieroszewski i powieść egzotyczna — niezwykłość obserwacji i prymitywna technika. — Ignacy Dąbrowski. — Alfred Konar. — Zygmunt Bartkiewicz. — Wacław Zmudzki. — Feliks Brodowski. — Janusz Korczak. — Ludwik St. Liściński. — Roman Jaworski. — Zygmunt Niedźwiecki. — Józef Weyssenhoff i egzotyzm arystokratyczny — od satyry do apologii pałacu magnackiego. — Kazimierz Zdziechowski. — Edward Paszkowski. — Tadeusz Jaroszyński. — Jan Augustynowicz. — Mieczysław Srokowski. — Ferdynand Hoesick. — Artur Schroeder. Wrocław — Rogowicz. — Twórczość powieściowa kobiet (Helena Mnisek) i jej funkcja społeczna. — Kornel Makuszyński. — Wacław Gąsiorowski. — Znaczenie dokumentarne powieści użytkowej.]
- XIV. Życie literackie i rola krytyki 307
[Ośrodki życia literackiego. — Bujny rozkwit krytyki, jej teoria i jej roszczenia. — Subiektywizm impresjonistyczny i jego przedstawiciele: Maria Krzymuska — Maria Komornicka — Stanisław Lack — Jan Sten — Ostap Ortwin — Antoni Potocki. — Obiektywizm społeczny w krytyce literackiej. — Artur Górski. — Zygmunt Wasilewski. — Walery Gostomski. — Stanisław Brzozowski, jego system filozoficzny — filozofia pracy — rozprawa z kulturą młodopolską. — Zygmunt L. Załeski. — Ignacy Matuszewski i jego poglądy teoretyczne — stosunek do romantyzmu. — Krytyka bieżąca. — Jerzy Żuławski — Władysław Koziński — Władysław Jabłonowski — Jan Lorentowicz — Adam Grzymała Siedlecki — Syntezy Feldmana i Potockiego, Jacimirskiego i Krejčego. — Historia literatury: Aleksander Brückner — Wilhelm Bruchnalski — Józef Kallenbach — Tadeusz Pini — Stanisław Zdziański — Konstanty Wojciechowski — Jan G. Pawlikowski — Bronisław Gubrynowicz — Korneli J. Heck — Wiktor Hahn — Stanisław Schneider — Tadeusz Sinko — Ludwik Bernacki — Stanisław Windakiewicz — Ignacy Chrzanowski — Marian Zdziechowski — Aleksander Łucki — Marian Szyjkowski — Maurycy Mann — Tadeusz Grabowski — Michał

Rowiński — Jan Łoś — Kazimierz Wóycicki — Aureli Drogozewski —
Stanisław Estreicher — Gabriel Korbut.]

XV. Trwale i nietrwale zdobycze neoromantyzmu	336
[Książka ozdobna i jej twórcy. — Jednolitość prądu. — Ustalenie wysokiego poziomu. — Próba stworzenia własnego poglądu na świat. — Eudajmonizm franciszkański. — Bezradność literatury wobec wydarzeń dziejowych. — Jednolity styl poetycki. — Swoisty zmysł językowy. — Miejsce neoromantyzmu wśród prądów romantycznych. — Wspólny kierunek i wspólny rytm od jednostki do zbiorowości. — Rok 1918.]	
Bibliografia	343
Spis nazwisk	426
Spis ilustracji	440